

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

V. Secundum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

gum multo post tempore fuisse contextos : quatuor enim Libros Regum intelligit ; nos vero de duobus prioribus agimus , qui Samuelis dicuntur ab Ebrais . Hos autem satis aperte significat sic fuisse vocatos , quod à Samuele scripti essent ; ex priorè videlicet parte : *αεσφίτων έγραφος*, inquit, *ειώθει συζησάσθαι όσα συνέβαινε γινώσκειν ή τον οικειών κηέρον αυτών γουά ή ή αεσφίτων βασιλειών, ή παρ' έλεείμοις, ή αεσφί σέσσις, αεσφίτηα σαμουήλ όνομάζεται* . Unusquisque Prophetarum scribere consueverat quacunq; suis temporibus contingebant . Sic igitur primus liber Regnorum & apud Ebræos & apud Syros *Prophetia Samuelis nominatur* . Atque eadem est Diodori Tarfensis sententia .

III. Sed & librorum Samuelis *γρησιότιη* & antiquitati perhibent testimonium quæ eum atates consecuta sunt . Unde enim petitem dicas istud , quod habet liber Sa-
Probatnr eor- rum γρησιότιη & antiquitas .
 pientia : *Tu enim es , Domine , qui vita & mortis habes potestatem , & deducis ad portas* & *antiquitas .*
mortis , & reducis : cujus germanum & illud est è libro Tobia : Quoniam tu flagellas ,
Sap. 16. 13 .
& salvus ; deducis ad inferos , & reducis : nempe è secundo capite libri primi Samuelis :
Tob 11. 2 .
1. Sam. 2. 6 .
Domini mortificat , & vivificat : deducit ad inferos , & reducit . Cum in Psalmo centesi-
Psalm. 112. 7, 8 .
 mo duodecimo hæc legis : *Suscitans à terra inopem , & de stercore erigens pauperem : ut collo-*
1. Sam. 2. 8 .
cet eum cum principibus , cum principibus populi sui : nonne ex eodem primi Samuelis ca-
1. Sam. 2. 31, &
pite ducta agnoscis , in quo legitur : Suscitatus de pulvere egenum , & de stercore elevatus
seq .
pauperem , ut sedeat cum principibus , & solium gloria teneat . Quorum putas pertinere
Eccli 46. 22 .
 quod legitur in secundo capite Libri tertii Regum : *Ejecit ergo Salomon Abiathar , ut*
3. Reg. 2. 27 :
non esset Sacerdos Domini , ut impletur sermo Domini , quem locutus est super domum Heli
1. Sam. 2. 31, &
in Silo : nimirum ad secundum caput Libri prioris Samuelis , quo res illæ prænuntian-
Eccli 46. 22 .
 tur . Samuelem insigni hoc Sirachides ornat elogio : *Et ante tempus finis vite sue & sa-*
Eccli 47. 3, 4 :
culi , testimonium præbuit in conspectu Domini & Christi , pecunias & usque ad calcamenta ab
Eccli 47. 3, 4 :
omni carne non accepit , & non accusavit illum homo : Davidem vero illo : Cum leonibus lu-
1. Sam. 12. 9 .
1. Sam. 17. 5 .
 sit , quasi cum agnis ; & in urfis similiter fecit , sicut in agnis ovium , in juvenute sua . Num-
Eccli 4. 17 .
quid non occidit Gigantem , & abstulit opprobrium de gente ? Duodecimum Libri primi Sa-
Oie. 6. 6 .
 muelis caput & decimum septimum consulto , fontes ibi laudum illarum reperies .
1. Sam. 35. 22 .
 Scitum hoc : *Melior est obedientia quam victima* , in libro Ecclesiasticis & apud Oseam
Psalm. 88. 29 ,
& seq .
 usurpatum , ex decimo quinto capite libri primi Samuelis prodit . Quæ Davidi do-
Ezech. 18. 32 .
& 33. 11 .
 mum Deo ædificare cogitanti denuntiat Nathan in septimo capite libri secundi Sa-
1. Sam. 14. 14
 muelis de filio post ipsum regnatura , magna eorum pars in Psalimum octogesimum
Psalm. 88. 29 ,
& seq .
 octavum translata est . Non semel declarat Ezechiel nolle Deum ut pereat impius ,
Ezech. 18. 32 .
& 33. 11 .
 sed ut ad meliorem se recipiat frugem & vivat , argumento , ut videretur , petito ex
1. Sam. 14. 14
 verbis Thecutidis ad Davidem , quæ leguntur in Libro secundo Samuelis . Confer de-
 nique libros Paralipomenon cum libris Samuelis , ex his illos confarcinatos & con-
 sutos esse liquido comperies ; non quoad sententias solum , sed & verba ipsa . Nec fa-
 cri tantum Scriptores , sed exotici etiam , Eupolemus & Nicolaus Damascenus , suf-
 fragio suo nos adjuvant : ea enim de Samuele , Saule , & Davide in Historiis suis re-
 tulerunt , quæ ex libris Samuelis sublecta fuisse minime dubitandum est . *Ætas libro-*
Eupol. apud
Euseb. Prepar.
libr. 9 .
Nicol. Dam.
libr. 4. Hist.
apud Joseph.
Antiq. libr. 7.
cap. 6 .
 rum Samuelis ex superioribus abunde cognoscitur : cognoscuntur & eorundem Aucto-
 res ; quos si quis tamen incertos esse contendat , fatebitur nihilominus genuinum esse
 factum , ex Principiis à me supra positis , ut pote qui incerti Auctoris sit , uti esse pu-
 tatur .

IV. Clausulam vero hanc quæ è capite nono libri prioris Samuelis objicitur , & à me supra allata est , *Qui enim Propheta dicitur hodie , vocabatur olim Videns* ; quamque
Reselluntur
argumenta
Adversaria-
rum .
Primum ar-
gumentum .
1. Sam. 9. 9 .
 unam causæ fuisse arbitror , cur verbis libri Paralipomenon , quæ operis hujus Au-
 ctorem indicant , detraheretur , interpretationis causa illuc adjectam , & deinde in
 ipsum contextum intrusam fuisse clara luce clarius est . Superius enim à me observa-
 tum est multa sparsim Libris sacris , lucis vel connexionis rerum causâ adjectis , si-
 ve Esdræ qui Canonem Synagogæ auctoritate composuit , sive alios qui Scriptiones
 sacras diversis temporibus recensuerunt . Hinc orta hæc *παριμολογία* . Ita visum Diodo-
 ro Tarfensi , qui super hac *ήρσι* quam tractamus , sic disserit : *εν τούτων δεικνύται , ότι*
άπρη ήβ αεσφίτων έγραφος τα εν τού αεσφίτων γρόνοις έγρασαν , ταύτα οι ή ταύτα σωμα-
ζαρόντες αεσφίτηων το , ότι ή αεσφίτων βλέποντα τον αεσφίτην εκάδρου . Ex his ostenditur ,
 quod quacunq; singuli Prophetae suis *αίτα* temporibus conscripserunt , hæc colligentes posteri ad-
 jecerunt istud , *Quod olim Prophetam appellabant Videntem* .

V. Non temperavit sibi Philosophus Theologo . Politicus , quin eodem argumen-
Secundum ar-
gumentum .
Tract. Theol.
cap. 8 , & 9 .
 to Libri hujus antiquitatem oppugnaret : sed & alio præterea usus est , ut eum non
 unius texturæ opus esse , sed collectitium & ex variis segmentis concinnatum probaret .
 Nam quod decimo sexto capite prioris libri Samuelis legamus Davidem in aulam
 Saülis ea de causâ primum fuisse accitum , ut Regem malo spiritu vexatum citharæ
 cantu oblectaret , capite vero sequenti alia afferatur causa unde Regi innotuerit ,

nempe ex conferta cum Goliatho pugna; hæc, utpote contraria, à diversis Scriptoribus profecta, & in unum ab aliquo compacta opinatur. Verum enimvero non recte hæc à Disputatore nostro distincta sunt: primum enim citharæ causa venit David ad Saulem jam intemperis agitatum; tum deinde recrudescencia Philistæorum bella alio Saülis animum abstraxerunt, ut jam citharista non egeret. Ergo David à Rege dimissus ad patrem rediit, & deinde à patre ad fratres cum cibariis in castra remisissus certamen iniit cum Goliatho, eoque interfecto in comitatum demum & regionum assecularum numerum à Saule adscriptus est. Ne cui locus hic esset fraudi præcaverat sacer Scriptor: nam postquam Davidem citharæ cantu Saulem hilarasse dixit, tum capite sequenti Philistæorum bellum scribens, cum de Davide iterum esset acturus, *David autem, inquit, erat filius viri Ephraim, de quo supra dictum est: vel ut habet Ebraicum exemplar, Filius viri Ephraim huius, דוד; ut suppleat Lector, quem jam supra designavi. Deinde: Tribus ergo majoribus secutis Saulem, abiit David, & reversus est à Saül, ut pasceret gregem patris sui in Bethlehem. Eum quidem ad se in castra reversum non agnovit Saül: quid mirum vero, in tanto stipantium numero, quem tum videret cum mentis esset impos, aliter fortasse indutum ac ornatum cum ad Regem iret ipsius oblectandi causa, quam cum ad fratres in castra.*

1. Sam. 17. 12.
& seq.

Tertium argumentum.

1. tract. Theol. cap. 9.

1. Sam. 14. 1.

1. Sam. 16. 1.

1. Sam. 14. 4.

& seq.

1. Sam. 16. 5. &

seq.

1. Sam. 14. 9.

& seq.

1. Sam. 16. 11.

& seq.

Quartum argumentum.

1. tract. Theol. cap. 9.

1. Sam. 7. 13.

V I. In capitibus præterea vicesimo quarto & vicesimo sexto obtrectandi Libri huius causam nactus est Theologo-Politicus: rem quippe eandem utrobique, sed ex variis itidem Scriptoribus, de re eadem diversa sententibus collectam opinatur. Quasi ad antiquissimi & sanctissimi Libri dignitatem labefactandam opinionones satis esse possint. Deinde attendat Lector, & mirabitur conjectoris audaciam. Illic latitat David in locis tuisissimis Engaddi: hic in colle Hachila. Illic Satlis speluncam ingressi ad requisita naturæ summam chlamydem David præcidit: hic dormientis ejusdem in tentorio hastam & scyphum aufert. Illic Saulem spelunca egressum David blandissime alloquitur: hic Abnerum amarissimis probris incessit. Diversæ sane res, neque temere solius conjecturæ ductu confundendæ.

V II. Inter septimum etiam caput, & decimum tertium disconvenire ait, quod illic talia legantur: *Et humiliati sunt Philistiim, nec apposuerunt ultra ut venirent in terminos Israël. Facta est itaque manus Domini super Philisteos cunctis diebus Samuelis*: hic autem bellicus Philistæorum adversus Israël apparatus, vivo etiam tum Samuele, & ingens Ebræorum terror describantur. Hoc loco sane, ut alias sepe, ac fere semper, Scripturæ sacræ verba perperam accepit Argutor noster: nam in his verbis: *Nec apposuerunt ultra*, dictio *ultra*, Ebraice *אין*, non semper tempus perpetuum, imo ne diuturnum quidem, sed exiguum quandoque significat. Perinde igitur hoc est, ac si dixisset: Per aliquod tempus Israëlitem terram non invaserunt. Quod autem subjungitur, per omnem Samuelis vitam manu Dei oppressos fuisse Philisteos, vere id contigit: quotiescunque enim adversus Israëlitas, superflute adhuc Samuele, arma moverunt, magnis cladibus sunt attriti.

Quintum argumentum.

Hobb. Leviath. cap. 31.

1. Sam. 5. 5.

V III. Eodem loco utitur Hobbefius, ut libros Samuelis oppugnet; sed & aliis etiam, quorum primus extat capite quinto Libri prioris: *Propter hanc causam non calcant Sacerdotes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum ejus, super limen Dagon in Azoto, usque in hodiernum diem*: unde effici putat multis post Samuelem annis scripta hæc fuisse. At meminisse debuerat Hobbefius, quæ de Dagonis simulacro narrantur illic, Samuele etiam tum adolescente contigisse; Librum autem hunc à Samuele jam sene fuisse scriptum, ac proinde intervallum satis grande intercessisse, ut merito usurpata ab eo fuerit clausula hæc: *Usque in hodiernum diem*. Quoniam autem priora tantum viginti quatuor capita Libri prioris adscriptimus Samueli, reliqua Gado & Nathani, quorum ætas longe post Samuelem excurrit, frustra eandem locutionem vicesimo septimo capite, & tricesimo Libri prioris, & sexto posterioris adhibitam objicit Hobbefius: cum præsertim non valde longum requiratur spatium, ut hæc notatio temporis locum habere possit. Quod supra probavi exemplo Matthæi Evangelistæ eandem usurpantis, cum de rebus tempore non multum distitis ageret.

1. Sam. 27. 6.

1. Sam. 30. 27.

1. Sam. 6. 4.

Sextum argumentum.

1. Sam. 7. 15.

V IX. Futile quoque est, quod colligit Hobbefius ex septimo capite Libri primi, ubi hæc leguntur: *Judicabat quoque Samuel Israëlitem cunctis diebus vite sue*. Nempe vult nonnulli post obitum Samuelis hæc potuisse scribi. At minime hæc ita præcisè accipienda sunt, uti ab Hobbefio sunt accepta, quasi significet Scriptor sacer per totum vitæ suæ curriculum Israëlitem Samuelem præfuisse: nam certum est in pueritia sua jus Israëlitis non dixisse. Ergo commoda adhibenda est interpretatio, nempe ab obitu Heli Sacerdotis, ad id usque tempus, quo hæc scribebat Samuel, judicia ipsum inter Ebræos exercuisse; etiam postquam regnum adeptus est Saül: velut cum Agagum Amalecitarum regem, Saülis jussu servatum, in frustra concidit. Favent huic interpretata.